

της χωρίς νὰ εἶπω ὑπερβολὰς πλέον τῶν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν καθαρά κέρδη.

Τίς ὅμως ἡ αἰτία τῆς προαγωγῆς ταύτης; ποῖοι οἱ λόγοι οἵτινες συνετέλεσαν, ὥστε ἡ νέα αὕτη Βενετία, ἡ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἡ βασιλεὺς τοῦ Ἀδρία περιστάσεις γεννηθεῖσα νῆσος, ταχέως ν' ἀκμάσῃ καὶ νὰ βασιλεύσῃ διὰ τοῦ πλοῦτου της ἐπ' ἀπάσης σχεδὸν τῆς Ἀνατολῆς;

Ἀναμφισβητήτως εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν τῶν κατοίκων της οὐχ ἦτον ὁμῶς καὶ εἰς τὴν ἐνδελεχῇ μέριμνῃ τῶν ἀρχόντων αὐτῆς ὑπὲρ τῆς καθ' ὅλου προαγωγῆς καὶ ευημερίας της.

Οἰοῦντοτε τῶν ἀρχόντων ἀν' ἐξετάσωμεν τὴν περίοδον τῆς ἀρχῆς, θέλομεν εὖρεϊ καὶ ἐν τοῦλάχιστον μνημεῖον, μαρτύριον ἀψευδὲς καὶ ἀίδιον τοῦ ζήλου ὃν ὑπὲρ τῆς ευημερίας ἔθετο τῆς «Ἑρμουπόλεως». Ἄν τὴν ἐποχὴν τῶν δημογερόντων ἐξετάσωμεν, πάρκυστα τὸ Νοσοκομεῖον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μηλιώνη, ὁ ἱερός τῆς Κοιμήσεως Ναός καὶ ὁ Πλατανίτης, τὸ Γυμνάσιον, τὸ τελωνιακὸν κατὰστημα, τὸ κατὰστημα τῆς Διαμετακομίσεως εἰς τὸ περιφανὲς ὄνομα τοῦ ἀναδόχου τῆς Ἑρμουπόλεως Ἀ. Ράλλη, ἡ ἰδέα τῆς συστάσεως Ἑφετείου εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως ταύτης ἐργασθέντος καὶ μοχθήσαντος Γιαγιτζῆ θὰ παραστῶσιν εὐφώνως ὑπὲρ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μαρτυροῦντα. Ἄν τὴν περίοδον τῆς Δημαρχίας τοῦ Πετρίτζη, ἡ δημοσιογραφία, ἡ πρώτη συστάς λίσχη, τὰ πρῶτα ἀπὸ σκηνῆς διδασθέντα δράματα καὶ ἡ τακτικὴ συγκοινωνία τῆς νήσου διὰ τῶν ἰστιοφόρων φεράλδην καὶ εἰτα διὰ τῶν ἀτμοπλοίων Λούδ ἀρκούντως ὑπὲρ αὐτῆς συνηγοροῦσι. Ἄν τὰς περιόδους τῆς Δημαρχίας Ἰω. Πρασάκκη, Καραγιαννάκη, Ράλλη, Ταρποχτζῆ, Γιαγιτζῆ, Δαμαλᾶ καὶ Πιππαδάκη, πᾶν ἐν Ἑρμουπόλει μέγα ἔργον, πᾶς κλάδος βιομηχανικός, τὸ Ναυπηγεῖον, ἡ ἑλλ. ἀτμοπλοία καὶ τὸ ἐργοστάσιόν της,

αἱ ἐξοχαί, αἱ ἀμαξίτοι ὁδοί, ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας τοῦ λιμένος ἐν ἐκκωφαινοῦσῃ συναυλίᾳ μαρτυρίων τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ κήδους ὑπὲρ τῶν κοινῶν τῶν ἐκλειπόντων ἀτυχῶς ἀνδρῶν τούτων θὰ κομίσωσι.

Ἐπέπρωτο ὅμως καὶ δοκιμασίας ἡμέραι διὰ τὴν Ἑρμουπόλιν ν' ἀνατεῖλωσιν, ἐπέπρωτο ὡς διάττων ἀστὴρ νὰ λάμψῃ πρὸς στιγμὴν καὶ νὰ φωτίσῃ τὴν περίξ σκοτίαν καὶ εἰτα νὰ σβέσθῃ εἰς τὸ ἄπειρον, εἴμαρτο ὅσον ταχεῖς ἐπῆλθεν ἡ ἀκμὴ τὸσον καὶ τι πρὸς νὰ ἐπελθῇ ἡ παρακμὴ καὶ ἡ εἰμαρμένη ἐποχῇ ἐσιμειώθῃ διὰ τῆς εἰς τὸ δημαρχικὸν ἀξίωλα ἀναρρήσεως τοῦ **Βαφειαδάκη**.

Ἀττίλας.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΠΑΤΡΩΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πάτριαι, 20 Ἰουλίου

Δὲν κατενοήσατε ἀκόμη οἱ ἐν Ἀθήναις τὴν σημασίαν τοῦ ἐκλογικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἀποτελέσματος τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξεν ἡ χειραφέτησις τῆς ἐπαρχίας ἐκ τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη πιεζούσης τὸν τόπον ἡμῶν ἀποκλειστικότητος. Ἡ ἰδέα αὕτη, ἥτις ἐνταῦθα ἀποκαλεῖται ἀντιρουγισμός, ἀρ' ἐνός, ἡ ἀποδοκιμασία τῶν ἐπαχθῶν φορολογικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως ἀφ' ἐτέρου, πρόσθε δὲ καὶ τὴν ἀποτυχίαν ἐν τοῖς πλείστοις τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς Πατρῶν, ἥτο φανερόν ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἤθελον παραγάγει τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τῆς ὁποίας οἱ σπουδαιότεροι παράγοντες εἰσὶ σήμερον οἱ κκ. Κοντογούρης, Ρικάκης, Θεοφίλου καὶ Γεροκωστόπουλος. Τὸ γενικὸν σύνθημα καὶ ἡ κοινὴ εὐχὴ τῆς ἐπαρχίας ἥτο νὰ ἡττηθῶσιν οἱ κκ. Ρούφοι, καὶ ἡττήθησαν κατὰ κράτος. Καὶ λέγω κατὰ κράτος, διότι ἀπὸ τοῦ 1865 οὐδέποτε συνέβη νὰ ἀ-

εἶν φανῆτε εὐγλωττος. . . Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἐσπούδασα τὴν δεσποινίδα Δεσιμαίτζ.

Ἀγαθὴ καὶ μειλίχιος, γνωρίζει νὰ ἀγαπᾷ καὶ εἶνε ἐτοίμη διὰ τὴν ἀφροσύνην. Καταλαμβάνετε τί θέλω νὰ εἶπω;

— Μάλιστα, καταλαμβάνω, ἀπήντησεν ὁ Δεσιμαίτζ.

— Ἐνεργήσατε λοιπόν. Σταθῆτε, προσέθετε, δεικνύων τὴν νεανίδα καθημένην ὑπὸ τὴν καστανέαν τοῦ ἐξώστου, ἡ δεσποινὶς Ἑρριέττη εἶνε μόνη τὴν στιγμὴν ταύτην. Κατὰ τὴν συνέντευξίν σας μέλλω νὰ καπνίσω ἐν σιγάρῳ, θὰ με εὕρητε δὲ ἐκεῖ ἐν τῇ δενδροστοιχείᾳ ταύτῃ τοῦ λειμῶνος.

Ὁ Πέδρο ἀπεμακρύνθη, ὁ δὲ βερόνος μεταβάς ἐκάθησε πλησίον τῆς θυγατρὸς του.

— Ἑρριέττη, τῇ εἶπεν, ἡ μήτηρ σὰς εἶπε διατί ἦλθον ἐν Βωκοῦρ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ φίλου μου κ. Πέδρο Κάστορα;

— Ὁχι, πάτερ μου.

— Πρέπει λοιπόν νὰ σὰς εἶπω ἐγὼ τοῦτο. Λοιπόν Ἑρριέττη ὁ κ. Πέδρο ὅστις, ὡς σὰς εἶπον, εἶναι πλουσιώτατος, τοῦ ὁποῖου ἐξετιμῆσατε ἤδη τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ προσόντα, ὁ κ. Πέδρο Κάστορα σὰς ἀγαπᾷ καὶ σὰς ζητεῖ εἰς γάμον. . .

— Ἐμέ! ἐπεφώνησεν ἡ νεᾶνις ἐρυθρίασας.

— Μάλιστα, Ἑρριέττη.

— Καὶ λέγετε, πάτερ μου, ὅτι ὁ κ. Πέδρο Κάστορα με ἀγαπᾷ;

— Περιπαθῶς.

— Ἀλλὰ μόλις με γνωρίζει!

— Σὰς ἡγάπα πρὶν σὰς εἶδε, ἐπειδὴ τῷ ὠμίλησα περὶ ἡμῶν ἔπειτα τὴν φωτογραφίαν, ἣν μοι ἀπεστείλατε, πολ-
λάκις παρετήρησε μετὰ θαυμασμοῦ. Μὴν ἐκπλήττεσθε, κόρη μου, ὁ Πέδρο εἶναι φύσις ὄνειροπόλος, ποιητικὴ, ἐνθουσιώδης.

— Ἀλλὰ, πάτερ μου, ἀπήντησε διὰ φωνῆς τρεμούσης, δὲν θέλω νὰ νυμφευθῶ.

Καὶ δάκρυα κατέκλυσαν τοὺς ὀφθαλμούς της.

— Δὲν ἀγαπᾶτε τὸν Πέδρο, Ἑρριέττη βεβαίως δὲν δύνασθε νὰ τὸν ἀγαπᾶτε ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαπήσητε.

Ἡ νεᾶνις ἐκίνησε θλιβερώς τὴν κεφαλὴν. Ἐπειτα παρατηροῦσα τὸν πατέρα αὐτῆς μετ' ἄγωνίας.

— Ὁμίλησατε περὶ τούτου τὴν μητέρα μου; εἶπε. Τί σὰς ἀπήντησεν;

— Ὁρίσω νὰ σὰς εἶπω τὴν ἀλήθειαν, κόρη μου, διὰ λόγους ἀνευ τινὸς βεβαίως ἀξίας, τοὺς ὁποίους δὲν ἠθέλησε νὰ μοι γνωστοποιήσῃ, δὲν συνεφωνήσαμεν ἐπὶ τοῦ γάμου τούτου.

Ἡ νεᾶνις ἐξέβαλεν ἀναστεναγμὸν ἀνακουρίσεως.

— Τότε, πάτερ μου, εἶπε διὰ φωνῆς σταθεροτέρας, δὲν ἔχω ἄλλην νὰ σὰς δώσω ἀπάντησιν.

(ἀκολουθεῖ)

πολέσῃσι πάντας τοὺς δήμους. Καὶ οὐ μόνον οὐδεὶς δήμαρχος φίλος των ἐξελέγη, ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἀδελφός των κύρ Ἀνδρέας, ὅστις ἄλλως τε δὲν εἶνε ἀντιδημοτικός, δὲν κατάρθρωσε νὰ ἐκλεχθῇ οὔτε ἀναπληρωματικός δημοτικός σύμβουλος. Τοῦτο ἀποδεικνύει σαφῶς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπαρχίας. Ἀπεφάσισε νὰ τοὺς ρίψῃ καὶ τοὺς ἔρριψε.

Τί νὰ λέγῃ ἦδη ὁ κ. Τρικεύης; Φρονεῖ ἄρ' γε ἀκόμη ὅτι εἰσὶ πανίσχυροι οἱ κκ. Ροῦφοι; Καὶ βεβαίως τοιοῦτόν τι ἐφρόνει ὅτε προσέλαβε συνυπουργόν του ἓνα ἐξ αὐτῶν, καὶ διὰ τοιοῦτον λόγον τὸν προσέλαβεν, ἀφοῦ ψήφους νὰ διαθέσῃ ἐν τῇ Βουλῇ δὲν εἶχε. Ἐκτός ἂν τὸ ἔκαμε, ἵνα τιμῇσιν τὴν Πελοπόννησον, διὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν! Ἀλλ' ὅς ἐτοιμάζεται ν' ἀκούσῃ προσεχῶς τὸν ἀναβαλλόμενον, παρὰ τοῦ τέως συνυπουργοῦ του! *O tempora o mores!*

Ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. Κανακάρη ἦτο γνωστὴ ἐκ τῶν προτέρων, ἅμα συναπετελέσθη ἡ ἔνωσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τῆς προσχωρήσεως τοῦ κ. Κοντογούρη, καὶ κατόπιν τοῦ κ. Ρικάκη. Ὁ κ. Θάναος Κανακάρης τῷ 1879 ἐξελέχθη δήμαρχος διὰ ψήφων 150. Εἶχε δὲ συμμάχους ἀμφοτέρους τοὺς κυρίους τούτους. Ἐφέτος, καὶ οἱ δύο, ἕνεκα λόγων κεντρικῆς καὶ τοπικῆς πολιτικῆς, ὑπεστήριξαν τὸν κ. Πατριμόν. Καὶ ἂν δὲν συνέβαινον ὅσα συνέβησαν, ἂν ἡ δημοτικὴ καὶ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δὲν ἐτίθετο εἰς περυσιῶδη ἐνέργειαν, ἂν ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως, ἰδίως τοῦ ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν, ἐναντίον τῶν ἐγκυκλίων τοῦ ὑπουργείου, μὴ συνηθορίζοντο ἐν Πάτραις, ἂν δὲν ἐδαπανῶντο τὰ μυθώδη ποσά, τὰ ὁποῖα ἀποσιωπώμεν, πρὸς ἀγορὰν ψήφων, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ νίκη τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦθελεν εἶσθαι περιφανέστερα.

Ἴσως ἔχετε τὴν περιέργειαν νὰ ἐρωτήσητε. Τί γίνεται ὁ κ. Ρηγόπουλος; Μὴν ἐρωτᾶτε περὶ αὐτοῦ. Καταγίνεται εἰς τὴν συγγραφὴν νέου κωμικοτραγικοῦ δράματος, μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Ὁ Ἀκούσιος ὑποψήφιος»!

Μετὰ τὴν νίκην τῆς ἀντιπολιτεύσεως, πανηγυρισθεῖσαν εὐπρεπῶς καὶ σοβαρῶς, δι' ὅπερ ἡ νικησασα μερὶς ἐπέστρεψεν εἰς ἑαυτὴν τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιφρονούντων. ἡ πόλις ἡμῶν ἀνέλαβε τὴν πρώτην αὐτῆς ὄψιν, καὶ ἤρχισε νὰ ἐνασχολῆται περὶ τὴν προετοιμασίαν τῆς συγκομιδῆς τοῦ πολυτιμοτέρου ἡμῶν προϊόντος.

INCIPIT S.

Ο ΝΕΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ

Ἡ εὐλογία ἀπὸ πολλοῦ διατελεῖ ἐν Μεσσηνίᾳ εἰς ὕψειν. Θάνατοι 3—4 καθ' ἑβδομάδα ἀριθμοῦνται, ἐν ᾧ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀνίρχοντο εἰς 25—35. Ἰδίως προσεβάλετο ὑπὸ τῆς νόσου ἡ παιδικὴ ἡλικία, διότι ἐκ τῶν 200 καὶ ἐπέκεινα ἀποθιωσάντων κατ' ἀκριβὴ ὑπολογισμὸν τὰ 9)10 ἦσαν παῖδες. Ἰδοὺ δὲ καὶ ἐν νοστιμώτατον ἐπεισόδιον εὐλογιῶντος συμβάν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐνταῦθα· ὁ Γ. Τσίρος ἐκ τῆς ἐργατικῆς τάξεως, πάσχων ἐξ εὐλογίας καὶ ὑπὸ διαρκούς αὑπνίας κατεχόμενος, ἐνόμισεν ὅτι διὰ νὰ θεραπευθῇ τὸ ταχύτερον ἔδει νὰ λάβῃ διὰ μιᾶς φάρμακόν τι ὅπερ ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτὸν ἰατρός διέταξε νὰ λαμβάνῃ καθ' ἡμερσίαις δόσεις, δι' ὃ καὶ τὸ ἐρρόφησεν ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ὑγείαν τῆς εὐλογίας! ἐν ἀγνοίᾳ τῶν νοσοκόμων του (τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφοῦ του) καὶ τοῦ ἱατροῦ. Ἀλλὰ τὸ φάρμακον ἦτο ναρ-

κωτικὸν διορισθὲν παρὰ τοῦ ἱατροῦ πρὸς καταπολέμησιν τῆς αὑπνίας. Δι' ὃ μετ' ὀλίγα λεπτά κατελήφθη ὑπὸ τοιαύτης ναρκώσεως καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε οἱ ἀνωτέρω συγγενεῖς του, κατεπτοημένοι ἄλλως τε, τὸν ἐθεώρησαν τελείως νεκρόν καὶ ὡς τοιοῦτον τὸν ἐταβάνωσαν καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν ἐκλαιον γοεῶς... Τὴν πρωίαν ἡτοιμάσθησαν τὰ πάντα πρὸς ταφὴν του, οἱ νεκροφόροι τὸν ἔθεσαν ἐντὸς τοῦ φερέτρου στεγανῶς ἐπιθέσαντες καὶ καρφώσαντες τὸ πῶμα, ὡς συνειθίζεται εἰς τοὺς εὐλογιῶντας καὶ τὸν ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τοῦ περιμένοντος εἰς τὴν θύραν κάρου τῆς ἀστυνομίας! Ἦδη ἐξεκίνησε τὸ νεκροφόρον ἀμάξιον, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀπόστασιν κραυγὴ ἀπαισία καὶ φωναὶ ἄγριαι ἐξέρχονται τοῦ φερέτρου «βρὲ ποῦ μ' ἐκλείσατε; βρὲ ποῦ μὲ πᾶτε σκυλιά» καὶ τὰ τοιαῦτα. Εἰς τὰς κραυγὰς αὐτὰς οἱ τέσσαρες ἢ πέντε νεκροπομποὶ κατασχεθέντες ὑπὸ δεινοῦ φόβου τὸ σκάζουσι, μόνος δὲ ὁ ἱερεὺς μένει, ὅστις ὑποπτεύσας νεκροφάνειαν ἐσταμάτησε τὸ ἀμάξιον καὶ μετὰ πολλὰς διαβεβαιώσεις ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος πείσας τοὺς ἄλλους νὰ προσέλθωσιν, ἤνοιξε μετ' αὐτῶν τὸ φέρετρον ὅθεν ἐξήχθη κακῶς ἔχων ὁ νέος Λάζαρος σαδανωμένος, περιεζωμένος, ὡς εἴθισται, μὲ κηρὸν κτλ. τὸν περιεποιήθησαν καὶ ἦδη εὐρίσκεται ἐν ἀναρρώσει. Περιμένω νὰ ἐξέλθῃ, διὰ νὰ σοὶ καταστήσω γνωστὰς, φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι», τὰς ἐντυπώσεις του κατὰ τὴν εἰς τὰ κελαινὰ βασίλεια τοῦ Πλούτωνος βραχεῖαν διαμονήν του.

Δημητράκης

ΦΩΝΗ ΥΠΕΡ ΛΕΑΙΝΗΣ

Οἱ ἀκούοντες τὴν ἐν τῷ ἀνακτορικῷ κήπῳ κεκλεισμένην ἐν φυλακῇ λέαιναν, ὅταν κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου βρυχᾶται, βεβαίως ὅλοι αἰσθάνεσθε φρικίας καὶ εἶδος τρόμου· ἀλλ' ἐὰν ἐδιδάτε ὀλίγην προσοχὴν εἰς τὸν τόνον τοῦ βρυχήματος· τούτου ἠθέλατε ἐννοήσῃ τότε τὸ παραπρόθεμα τοῦ ταλαιπώρου πλάσματος καὶ ἀντὶ ἀνατριχιάσεως αἰσθανθῇ ἂπ' ἐναντίας συγκίνησιν.

«Μὲ καλεῖτε θηρίον, παραπονεῖται, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐνοχλῶ» ἄνθρωπον, εἰμὶ ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ· τὸν φονεύω ὅμως τότε» εὐθύς διὰ νὰ μὴ τὸν τυραννήσω, καθόσον εἶναι ἀνάξιον» μέσον ἡ τυραννία. Ἐν τούτοις σεῖς, ἐνῶ καλεῖτε ἑαυτοὺς» λογικούς, οὐχὶ τοῦλάχιστον ἕνεκα ἀνάγκης, ἀλλὰ πρὸς» ἀπλὴν τέρψιν σας, μὲ κατεδικάσατε εἰς ἀπομόνωσιν διαρκῆ καὶ μὲ τυραννεῖτε.

» Διὰ τί! Δὲν μὲ φονεύετε τοῦλάχιστον ἵνα ἀπαλλαγῶ» τῶν βασάνων καὶ τὸ ἔτι χειρόν τοῦ ἐξευτελισμοῦ;»

Μὴ προχώρει ὑπερήφανος λέαινα, μὴ θρήνηι οὕτω δύσμοιρος αὐτοκράτειρα τῆς ἐρήμου, διότι ἐφθασεν ἡ στιγμή νὰ γνωρίσῃ καὶ σὺ οἰκογένειαν — νὰ αἰσθανθῇ καὶ σὺ στοργὴν καὶ παρηγορίαν.

Ἰδοὺ ἀφικνεῖται λεοντοτρόφος, ἄγων μετ' αὐτοῦ λέοντας καὶ λέαινας, ὡσάν νὰ τὸν ἀπέστειλεν ὁ Θεός· καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς ἅπαντες ὑψοῦμεν φωνὴν καὶ παρακαλοῦμεν νὰ δωρηθῇ τῷ ἐλευσόμενῳ καὶ ἡ ἐν τῷ κήπῳ αἰχμαλωτὸς λέαινα, ὅπως συμπεθεῇ πλέον καὶ ἡ ἀτυχὴς αὕτη ἐν μέσῳ ὁμοίων τῆς τῶν ἀγαθῶν τοῦ προορισμοῦ τῆς καὶ λυτρωθῇ συγχρόνως καταδίκης ἀναξίας αὐτῇ.

Τάχα δὲν ὑπέφερεν ὀρεκτὰ ἀπὸ τὴν ἀσπλαγχνίαν μας;

Εἴθε νὰ εἰσακουσθῶμεν!

Φαλέξ.